

Cristina Elena Gheorghiu

Povestea lui Năsuc

O prietenie neașteptată

Volumul 2

Cu ilustrații de
Florin Gheorghiu

Cerul roșiatic anunța venirea serii și soarele, cu ultimele lui raze, așternea o miere dulce peste copaci, peste dealuri, pretutindeni. Năsuc privea cu nesaț acest peisaj plin de liniște și de necunoscut. Trase adânc aer în pieptul lui micuț, de șoricel curajos, și porni la drum. Mergea încetișor și atent, totul era nou pentru el.

Se apropie noaptea. Mi-e foame, mi-e somn, sunt obosit. Ce mă fac acum? se întreba el.

Dar nu apucă să-și ducă gândul la capăt, că și auzi cum fugea cineva spre el. Aruncă o privire peste umăr și văzu un munte de blană roșiatică ce alerga în spatele lui. O luă la fugă cât îl țineau piciorușele și apoi mai aruncă o privire în urmă. Doi ochi oblici și o gură cu dinți ascuțiți se apropiau tot mai mult de el. Apoi se lovi de ceva și se făcu întuneric beznă. Deasupra lui, un bot uriaș adulmeca și încerca să-l aspire. Începu să se târască prin întuneric, încercând să-și dea seama unde se află. Nu mai auzea vâjâitul acela puternic, își auzea doar inimioara, care îi bătea speriată în piept.

- Hei, ce cauți aici? îl întreabă o voce supărată.
- Nu știu unde sunt... te rog să mă ierți... ajută-mă să ies!
- Ieși pe unde ai intrat!
- Nu pot, e un bot care vrea să mă aspire... Are blana roșiatică și aleargă foarte repede.